

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Nu skal vi ikke tærskle langhalm på det her, men jeg vil godt sige om bemærkningen: »Forslaget skal altså på ingen måde ses som en opfordring til kommunalbestyrelsen om at nedtone dialogen, men tværtimod en opfordring til at søge den optimale form for dialog«, at dér, hvor jeg kommer fra, kaldes det tomsnak. Der er jo intet indhold i det. Det er signalet, det er galt med her.

Hvis man fra regeringens side havde villet, at man lokalt skulle have råd, som var velforankrede i lokalsamfundet, og som kunne involvere folk – både danskere og folk med anden etnisk baggrund – i, hvordan integrationen kunne forbedres i lokalsamfundet, så skulle man holde fast i den forpligtelse, som man fjerner. Det er det, der er hele pointen. Det er derfor, det er et dårligt lovforslag, og det er derfor, det er et dårligt signal, når det handler om at fremme en bedre integration lokalt i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Hvis nu hr. Morten Bødskov gjorde en indsats for, at de socialdemokratiske styrede kommuner styrker dialogen og gør det på den optimale måde, så var det et signal, som var værd at høre på, men det signal, hr. Morten Bødskov her står og hælder ud over Folketinget, er jo bare den sædvanlige socialdemokratiske sang om, at paragraffer og strukturer løser problemer. Det gør de jo ikke. Det, der er afgørende, er, om viljen er god hos de mennesker, der befinder sig i de strukturer.

Jeg dokumenterer, at regeringens vilje er god. Vi går foran med et godt eksempel, og vi opfordrer kommunerne til at gøre det samme; til gengæld får de større frihed til selv at finde formen for dialogen.

Kl. 11.30

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Morten Bødskov for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg håber, at det er fremgået, at Socialdemokratiet har tænkt sig at fastholde modstanden mod dette lovforslag med den begrundelse, at vi synes, det er et forfærdelig dårligt signal til integrationsarbejdet.

Jeg håber ikke, at den indirekte anklage, der var mod socialdemokratiske borgmestre, virkelig menes fra ministerens side. Jeg husker, at ministeren for 14 dage siden var på besøg i Ishøj, en socialdemokratisk kommune, hvor han skamroste integrationsindsatsen lokalt og virkelig fik set, hvordan man derude har fået det til at fungere med et integrationsråd. Så det kan faktisk godt lade sig gøre.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Egenbetaling for private arbejdsgivere).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 13/11 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Irene Simonsen (V):

Lovforslaget her er et led i finanslovaftalen for 2004, og formålet med det er at nedbringe sygefraværet. De økonomiske incitamenter for arbejdsgivere til at begrænse sygefraværet skal øges ved at ændre på den forsikringsordning, man frivilligt kan tegne.

Mindre arbejdsgivere kan i dag forsikre sig ved lønmodtageres sygdom for de første 2 uger fra den første dag, og da ordningen ikke dækker alle sygdomme, er der altså ikke det store incitament til her at arbejde for at nedbringe antallet af sygedage. Tallene viser, at forsikrede virksomheder generelt har et højere sygefravær pr. ansat

end de, der ikke er forsikrede, og mindre virksomheder har også et gennemsnitligt længere sygefravær pr. ansat end ikkeforsikrede.

Så forslaget går ud på, at lønmodtagerens første arbejdsdag ikke længere skal omfattes af sygeforsikringsordningen for mindre virksomheder. Private arbejdsgivere kan først få refusion fra kommunen for sygedagpenge til lønmodtageren fra anden sygefraværsdag.

Arbejdsgiverne kan stadig væk lave, og det er meget væsentligt at pointere, en § 28-aftale, som de har kunnet hidtil – det er altså dér, hvor man går ind og kigger på dem, der lider af en kronisk sygdom – og derved få dækket også fra første sygedag, når der er etableret en § 28-aftale. Så forslaget rammer ikke, kan vi sige, de svagt stillede grupper i samfundet.

Ændringer i forsikringsordningen vil give en besparelse på 117 mio. kr. i præmiebidrag fra arbejdsgiveren. Så virksomheder med intet eller et lavt sygefravær bliver faktisk belønnet ved ændringen, og virksomheder med et højt sygefravær får så flere udgifter til sygedagpenge. Men selve forsikringen bliver altså stadig billigere for alle virksomheder. Så det her er et virkelig godt incitament inden for noget-princippet. De, der går ind og arbejder med sygefraværet, kan altså også få en besparelse ud af det.

Venstre vil støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

For mig er det i dag en sorgens dag, at det her overhovedet er kommet op, hvor man nu skal give de små selvstændige en første karensdag ved sygdom.

Jeg synes, der har været spot på de små selvstændige herinde i Folketinget igennem lang, lang tid, og det har jeg været fuldt ud tilfreds med. Jeg har selv været med til at lave iværksætterpakken. Jeg har selv været med til at kigge på det rummelige arbejdsmarked, og jeg har selv været med til »Flere i arbejde«.

Når nu ordføreren fra Venstre står og siger, at det her er et rigtig godt forslag, så ved jeg ikke rigtig. Fru Irene Simonsen har også selv været selvstændig. Jeg ved, hvor afhængige små selvstændige netop er af, at man har en sygeordning.

Med hensyn til de tal, der er blevet lavet, vil jeg også godt lige bede fru Irene Simonsen om at se på Dansk Arbejdsgiverforenings tal. Jeg har også bedt ministeriet om at få uddybet det her, men har desværre ikke fået tallene til i dag, men

jeg regner med at få dem i eftermiddag eller måske i morgen tidlig.

Det her er et forslag, der aldrig nogen sinde skulle have været født.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg må jo så sige, når fru Colette Brix siger, at det er en sorgens dag for hende, at det faktisk er en glædens dag for mig, både som politiker og bestemt også som selverhvervende og indehaver af en mindre virksomhed med 15 ansatte. Det er jeg nødt til at give en forklaring på:

Hjemme i den virksomhed, som jeg er ejer af, har det faktisk været sådan, at vi har arbejdet indest med sygefravær. Det gør, at vi sjældent har de her sygefravær på 1 og 2 dage, for vi går ind og fordeler arbejdsopgaverne efter, hvordan de pågældendes helbredstilstand er.

Vi har derimod været inde i en periode, hvor vi har haft to meget alvorligt langtidssyge. Det har kostet, og jeg har personlig ikke haft sådan en forsikring i min virksomhed, fordi den er for dyr i forhold til det sygefravær, vi har. Men nu kan det altså betale sig for mig at forsikre for sygefravær, for nu bliver præmien så billig, at det kan betale sig for mig, når jeg løber ind i det uheldige, at nogle virkelig er syge og har langtidssygefravær.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Nu bliver jeg nødt til at sige det her, for der er noget, der undrer mig utrolig meget. Denne her forsikring er lavet, for at de små selvstændige skal nedbringe sygefraværet i deres virksomheder, fordi man har fundet ud af, at det er højere, end det er i ikkeforsikrede virksomheder. Her er det, at vi skal have en sammenligning også med de store virksomheder, for alt andet lige har de små virksomheder ikke så mange sygedage.

I en lille virksomhed, hvor man har en medarbejder, der er der hver dag, tjener man altså penge. Det kan f.eks. for en håndværker betyde 4.000-10.000 kr. på en dag, hvis en ansat ikke er der, men man får ca. 500 kr. tilbage fra forsikringen. Alt andet lige er regnestykket meget nemt at regne ud. Alle små selvstændige har da gjort et enormt arbejde for netop ikke at få nogen syge i deres virksomheder, da det koster kroner. Det kan da ikke afvises.

Hvorfor går man hen og prikker til nogle her nu og siger, at det er alle de små. Jeg ved godt

hvorfor. Det er nemlig så nemt. Prøv at se, da det var dagpengedebatten, hvor det væltede ind med protester. Små selvstændige har så meget at lave, og det ved jeg jo godt at fru Irene Simonsen godt ved, så de ikke har tid til at gå ud og demonstrere. Der er ikke så mange, der støtter deres sag. Derfor tager man dem og siger: 50 mio. kr. til tant og fjas til Det Kongelige Teater; vupti, så er den klaret.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det undrer mig lidt, at fru Irene Simonsen kan stå her og sige, at det er en glædens dag, når et flertal i Folketinget faktisk går ud og siger, at de små selvstændige ikke gør noget for at nedbringe antallet af sygedage. Det er det, der er blevet sagt i det her lovforslag, og det er så et incitament til at nedbringe antallet af sygedage, ved at man fjerner bidraget til den første sygedag.

Man siger, at de små selvstændige ikke gør noget for at nedbringe antallet af sygedage, men det er vitterligt sådan, at de små selvstændige har færre sygedage. Det har fru Irene Simonsen lige stået og sagt med et eksempel fra sin egen virksomhed. Der var et par langtidssyge, men ellers var der ikke rigtig nogen sygedage. Et godt tegn på at små selvstændige ikke har så mange sygedage, åbenbart.

Alligevel står der i lovforslaget, at de små selvstændige har flere sygedage end de store virksomheder, selv om tallene viser det modsatte.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Hvis vi kigger på de her tal, er det ret indlysende, hvordan det hænger sammen. Derfor er det her også et knaldgodt forslag for de små selverhvervende, for der er mange små selverhvervende, som ikke har sygeforsikring, fordi de netop ikke har så stort et sygefravær, og derfor kan det ikke betale sig.

I min virksomhed har jeg lavet regnestykket, og der var det sådan, at hver af de 15 medarbejdere, der var, skulle have et gennemsnitligt sygefravær på 4½ dag om året, før jeg overhovedet havde betalt forsikringspræmien. Det, der er ikke er så godt nu, er, når man som lille virksomhed løber ind i nogle, der har et længere sygefravær, for så koster det virkelig meget. Men nu kan det betale sig også for dem, der ikke er for-

sikrede, at forsikre sig, så man hjælper dem faktisk.

Det ville være dejligt, hvis Dansk Folkeparti med fru Colette L. Brix og hr. Bent Bøgsted kunne se incitamentet til det og så være med til at hjælpe de små selverhvervende til, at det også kan betale sig. Når man gør en indsats, kan det faktisk betale sig at forsikre sig dér, hvor man virkelig bliver ramt.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu står fru Irene Simonsen og siger noget om nogle tal, og jeg går ud fra, at fru Irene Simonsen har de tal. Vi har i et § 20-spørgsmål bedt om at få de officielle tal fra ministeriet, men dem går jeg så ud fra at fru Irene Simonsen har. Vi har dem nemlig ikke. Vi har ikke fået dem officielt fra ministeriet. Jeg går så ud fra, at de partier, der står bag, har fået de tal. Men det ville være rart lige at få bekræftet, om de tal er tilgængelige her, ellers må vi jo vente, til vi får de officielle tal fra ministeriet.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil da gerne sige til fru Irene Simonsen, at en forsikring tegner man da, fordi man ønsker at have et sikkerhedsnet. Hvis man ikke tegner forsikringen, er det, fordi man mener, at her sker der ikke noget. Så jeg forstår slet, slet ikke den der argumentation med, at nu kan alle dem, der ikke er forsikret, gå ind og forsikre sig, for nu kan det lige pludselig betale sig.

Her kan man ikke snakke udenom. Det, der er i denne her sag, er, at man har gået hen og lavet bytte, bytte købmand, og man har byttet med tant og fjas, nemlig Det Kongelige Teater for små selvstændige, som arbejder, jeg ved ikke hvor mange timer i døgnet, som overhovedet ikke har råd til eller tid til at gå ind og sidde i Det Kongelige Teater med støtte.

Jeg synes simpelt hen, at det er for groft, at man gang på gang på gang slipper godt fra det her, og jeg kan godt sige én ting, at de små selvstændige, som sidder ude i deres virksomheder i dag og ser, at nu snupper man en karensdag, tænker: Nej, ikke nu igen. Da vi havde karensdag for den almindelige medarbejder i virksomhederne, hvad skete der så? Der blev oprør. Og hvad skyndte man sig at gøre? Trække det tilbage. Træk dog det her forslag tilbage.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg synes, jeg skylder ét svar: Det tal, jeg kender, er, at gennemsnittet er 7,5 sygedage på de mindre virksomheder. Det betyder jo rent faktisk, at det kan betale sig at være forsikret, men hvis man har mindre sygefravær og virkelig sætter ind over for sygefraværet, kan det ikke betale sig at være forsikret, sådan som det er nu, altså før det her bliver indført. Man skal faktisk i gennemsnitlig ned på 4,5 sygedage pr. medarbejder, før det kan betale sig at forsikre sig.

Så er man jo sårbar, for det kan ikke en gang betale sig at forsikre sig. Det er jo væsentligt, at vi har nogle forsikringsordninger, der er strikket sammen på den måde, at hvis man virkelig bliver ramt, bliver man også dækket. Og det er det, vi sikrer nu.

Til det sidste om det Det Kongelige Teater: Jeg vil undlade at kommentere, hvad pengene skal bruges til. Det, jeg gerne vil kommentere, er, at vi her står vi med et forslag, som faktisk kan være en forbedring for de mindre erhvervsdrivende og også for dem, som går ind og arbejder med deres sygefravær. Jeg har været ude og se adskillige gode initiativer i mindre virksomheder, hvor man bevidst har arbejdet med sygefraværet og altså også fået nedbragt sygefraværet i de mindre virksomheder.

Vi ved, at det betaler sig at arbejde med det her, og det gør det også til gavn for virksomheden, for så har ikke mindst den en økonomisk gevinst, når den begynder at arbejde med det, der direkte kan aflæses på bundlinjen. Og det er bestemt også noget samfundet nyder gavn af, når vi arbejder med det her.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Hvorfor siger fru Irene Simonsen det ikke, som det er, nemlig at pengene skal bruges til noget andet i finansloven, i stedet for at komme med en masse søforklaringer om, at det er for at nedbringe sygedagene i de små selvstændige virksomheder? Det virker noget horribelt. Man kan lige så godt sige det, som det er. Jeg har mange gange fået at vide, når jeg har stået her i salen, at jeg lige så godt kunne sige det, som det er, og sige, hvad pengene skal bruges til.

Det er jo ikke sådan, at det er for at nedbringe sygedagene. Det er jo reelt for at få finansloven til at hænge sammen.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg kan helt klart melde ud, at det her ikke handler om, hvad pengene skal bruges til. Det er faktisk – og det tror jeg beskæftigelsesministeren vil kunne bekræfte – lang tid siden, jeg lagde denne problematik på beskæftigelsesministerens bord og sagde: Vi bliver nødt til at gøre det her incitament bedre, så man arbejder med sygefraværet, men på en sådan måde, at hvis man virkelig bliver ramt, får man også en ordentlig dækning.

Det skal være mit sidste svar her. For jeg gør det af hjertet, og jeg er glad på de små selvstændiges vegne, at det bliver sådan, at når man nu yder noget, kan man rent faktisk også få noget tilbage. Det er essensen i det her.

Kl. 11.45

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Thomas Adelskov som ordfører.

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal meddele, at Socialdemokraterne kan støtte forslaget. Det er jo en del af den meget lille del af finansloven, som Socialdemokraterne er med i.

Måske kunne man til debatten, der har kørt, tilføje, at det måske var værd at overveje, hvorvidt man i det hele taget skulle liberalisere den her ordning fuldstændigt. Man kunne stille spørgsmålet: Hvorfor skal man have sådan en særlig ordning for visse dele af det danske arbejdsmarked eller for visse arbejdsgivere?

Lad mig føje til debatten, der ellers har kørt, at Socialdemokraterne på arbejdsmiljøområdet er meget optaget af at skabe incitament til, at virksomhederne og arbejdsgiverne rent faktisk sikrer et ordentligt arbejdsmiljø. Det har vi tidligere demonstreret, bl.a. ved den lovgivning om arbejdsmiljøcertifikater, som vi gennemførte, da vi var i regering, og det har vi gjort i forbindelse med de beslutningsforslag, der er fremsat her i Folketingssalen.

At arbejdsgiverne med det her forslag også får incitament til at kigge nærmere på sygefravær og den påvirkning, arbejdsmiljøet har på det, synes vi sådan set er en positiv effekt.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg synes, det handlede meget om arbejdsmiljø. Jeg vil da godt sige til hr. Thomas Adelskov, at i små virksomheder er man faktisk nødt til at

have et godt arbejdsmiljø. Det er pinedød nødvendigt, for hvis en medarbejder, der er godt indarbejdet og har været nogle år på en lille virksomhed, stopper, er det viden, der ryger ud, det er kompetence, der ryger ud, og det er lig med penge ud af kassen, og det er der ikke råd til.

Så vil jeg også godt til det med sygefraværet sige til hr. Thomas Adelskov, at vi gør alt for, at de ikke skal være syge i små virksomheder. Hvis man ser på regnestykket, når en medarbejder er der og tjener penge til virksomheden kontra det beløb, man får ind på den der lillebitte forsikringsordning, den slat, man får, vil man da hellere have, at medarbejderen kommer på job.

Og til hr. Thomas Adelskov, bare lige for, at vi holder fast i det: Den lille arbejdsgiver har selv betalt 70 pct. af forsikringsordningen, staten har betalt de 30 pct. Så det er ikke sådan en lukrativ ordning, man kan sidde og regne på og tænke, at hvis medarbejderen er syg, får vi lidt penge i kassen. Alt andet lige gør alle små virksomheder alt, hvad de kan, for at deres medarbejdere ikke er syge.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg skal såmænd bare lige høre hr. Thomas Adelskov, om det nu også er sådan, at Socialdemokraternes arbejdsmarkedsordførere – jeg ved, der er flere af dem – også står bag den beslutning, som den socialdemokratiske ordfører tog ved at afskaffe det her.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Når det drejer sig om at prøve at forklare forslagets positive effekt på arbejdsmiljøet, kunne jeg jo forstå af den debat, der var med Venstres ordfører, fru Irene Simonsen, at Dansk Folkeparti er fuldstændig uden for pædagogisk rækkevidde til at kunne se, at når virksomhederne får nogle økonomiske incitamenter, gør de sådan set også noget mere ved det.

Jeg skal bare sige, at der rent faktisk er en masse undersøgelser, som netop demonstrerer, at de store virksomheder er dem, der mest effektivt og systematisk tager sig af at gøre noget ved arbejdsmiljøet og sygefraværet.

Så vil jeg sige, at jeg havde nu egentlig forventet, at Dansk Folkeparti havde spurgt mig om en hel masse om det her med dagpenge, for det, der kan undre mig, er, at Dansk Folkeparti sagtens kan være med til at lave dagpenge-

forslag og lave indgreb, der rammer de små virksomheder, rammer de faglærte og håndværkerne, men når det drejer sig om et forslag som det her, som handler om at skabe incitamenter til at lave et bedre arbejdsmiljø, er Dansk Folkeparti fyldt med store problemer.

Man havde ingen problemer, man rystede ikke på hånden, man var med i en aftale om dagpengene, der gik ud på at skabe problemer for landets lønmodtagere. Feriepengene hugger man også uden problemer fra de danske lønmodtagere.

Rent faktisk foreslog vi i finanslovforhandlingerne, at man fuldstændig skulle liberalisere denne ordning, og så kunne vi også have fundet penge til f.eks. at gøre noget for de enlige forsørgere på SU, som i dag må leve for kummerlige 4.000 kr. Det ville vi også gerne have været med til.

Der er masser af grupper i det her samfund, man kunne sætte fokus på at prøve at hjælpe, men Dansk Folkeparti har nu sat det her ene forslag, fordi der er en lille del af finansloven, som de ikke er med i, op som det helt store banner ude i landskabet med budskabet om, at nu skulle der være store uretfærdigheder undervejs i finansloven, men dem har Dansk Folkeparti og regeringen skabt, vi har ikke skabt dem.

Til hr. Bent Bøgsteds spørgsmål, om alle socialdemokrater står bag det forslag: Ja, vi har haft min ordførertale på gruppemødet her til morgen, og der er ikke nogen, der har taget forbehold. Så flaget er hejst. Vi bakker fuldstændig op. I øvrigt fremlagde vi det i vores eget finanslovsforslag i august måned, og det har senest været diskuteret i forbindelse med den aftale, der har været indgået og klaret i gruppen og igen senest her til morgen med min ordførertale.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Spørgsmålet er jo, hvem der er uden for pædagogisk rækkevidde; det kan vi heldigvis få lov til selv at tænke.

Nu blander vi tingene sammen: dagpenge, arbejdsmiljø og feriepenge. Det er ikke det, det her handler om. Det her handler om, at en lille selvstændig har fået den første karensdag i sygesikringsordningen. Vi skal begynde at diskutere dagpenge, feriepenge og arbejdsmiljø, men det er jo ikke det, det handler om. Så skal vi jo have alle de der forslag på bordet og begynde at diskutere dem, men det skal vi da ikke.

Det er ikke det, det handler om, og det ved hr. Morten Bødskov da udmærket godt. Hvorfor begynder man dog på det nu? Det er for at vaske sine hænder, fordi man sikkert ikke har så godt med det her forslag, for det er et kedeligt, kedeligt forslag at være medforlagsstiller til.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu går jeg ud fra, at hr. Morten Bødskov også er enig i min ordførertale.

Jeg skal sige til fru Colette L. Brix, at det sådan set ikke var mig, der startede denne debat og begyndte at snakke om dagpenge og de øvrige elementer i finansloven. Det var da Dansk Folkeparti, der stormede herop til Venstres ordfører og begyndte at revse dem for, at de trak et forslag tilbage, som Dansk Folkeparti og regeringen i fællesskab havde fremsat. Det er sådan set ikke noget, jeg er stormet op og har gjort.

Når nu jeg tager det frem, så er det, fordi det undrer mig, at Dansk Folkeparti ikke også spørger mig om det, for jeg vil gerne sige en hel masse om det fuldstændig vanvittige dagpengefor-slag, som regeringen og Dansk Folkeparti fremsatte og støttede fuldhjertet i forbindelse med finansloven.

Det her er en lille del, som kan være med til at øge incitamentet for mindre arbejdsgivere til at få kigget helt alvorligt på deres arbejdsmiljøproblemer. Det er ikke så svært at finde ud af.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg må nok indrømme, at jeg har været her i salen, lige fra vi startede på debatten med fru Irene Simonsen, og jeg har altså ikke hørt nogen, der har nævnt noget om dagpenge, før hr. Thomas Adelskov nævnte det – overhovedet ikke. Vi har snakket om sygedagpenge. Vi har ikke snakket om dagpengene. Det er så bare et spørgsmål, om hr. Thomas Adelskov har lyttet lidt mere grundigt, end vi andre har, men jeg tror ikke, at vi har snakket om dagpengene.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Colette L. Brix for en sidste kort bemærkning:

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Så bliver jeg nødt til lige at sige nogle ting, som jeg synes er meget vigtige, da vi roder rundt i, hvem der har flest sygedage: de store eller de

små virksomheder. Ifølge DA's undersøgelse er det gennemsnitlige sygefravær pr. medarbejder i virksomheder med mere end 500 ansatte ca. 6 dage om året, hvor det i mindre virksomheder – hør nu godt efter – med højst 9 ansatte er ca. 3 dage om året. Bare til orientering.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu er det jo heldigvis sådan, at her i Folketinget bliver tingene dokumenteret i et referat, så hr. Bent Bøgsted vil få rig lejlighed til at læse, hvordan fru Colette L. Brix gik op under Venstres ordførers ordførertale og spurgte: Når man nu kunne trække sådan et urimeligt forslag på dagpengeområdet tilbage, hvorfor kan man så ikke også trække det her forslag tilbage? Så hvem der først inddrog det i debatten, kan vi læse i referatet, men jeg er ret sikker på, at det er mig, der går sejrrig ud af den debat.

Så til fru Colette L. Brix: Socialdemokratiet mener rent faktisk, at vi med økonomiske incitamenter kan få arbejdsgiverne til at opføre sig ordentligt arbejdsmiljømæssigt. Der har været gennemført lovgivning, som regeringen og Dansk Folkeparti har fjernet, men som i bund og grund gik ud på, at hvis arbejdsgiverne opførte sig ordentligt og blev certificeret, kunne de få penge tilbage. Det er i øvrigt penge, som Dansk Folkeparti og regeringen har svært ved at betale tilbage til de arbejdsgivere, efter man afskaffede lovgivningen – på trods af nogle løfter. Det er så en sag, der kører et helt andet sted.

Rent faktisk tror vi på, at det er et af incitamenterne til at få arbejdsgiverne til at interessere sig noget mere for det. Det burde ikke komme bag på Dansk Folkeparti. Det har vi sagt heroppefra, vi har gennemført lovgivning, og vi siger det gerne igen også til Dansk Folkeparti, så de kan høre det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Colette L. Brix som ordfører:

Colette L. Brix (DF):

Dansk Folkeparti kan ikke støtte det her lovfor-slag. Først og fremmest ærgrer det os, at regeringen med det her forslag ikke tør kalde en spade for en spade. Slet og ret ville det klæde regeringen og forligsparterne at indrømme og melde ud, at man finansierer forliget om Det Kongelige Teater ved at tage nogle penge fra de mindre og mellemstore erhvervsdrivende. Alt i alt er man ude at hente netto 50 mio. kr.

Kl. 11.55

Regeringen argumenterer med, at incitamenterne til at nedbringe sygdom øges, hvis de forsikrede helt selv betaler den første sygedag inden for en 14-dages-ramme. Først og fremmest hævder regeringen, at mindre forsikrede virksomheders sygefravær er højere end de ikkeforsikredes. Hvis det er rigtigt, det har jeg bedt ministeren om at dokumentere, giver det egentlig også mening.

Ministeren har været ude med et tal, der hedder 7,5 sygedage hos de mindre forsikrede, altså 0,7 sygedage højere end for hele DA's område i 2002. Hvis en virksomhed ikke har sygdom, fordi der måske er to ansatte i alt, der aldrig er syge, har man netop ikke incitament til at forsikre sig. Der er i hvert fald ikke tvivl, når man kigger på den generelle statistik: små virksomheder har mindre sygdom end de store. Det har Dansk Arbejdsgiverforening dokumenteret.

Regeringen snakker om incitament til at nedbringe sygefraværet. Alle, der har drevet en mindre virksomhed, ved, at sygdom rammer hårdt. I forvejen betaler man som forsikret selv 70 pct. af udgiften, og ydermere bliver man også ramt på sin omsætning, og det koster. Så at regeringen med denne yderligere stramning skulle øge incitamentet til at modvirke sygdom, køber vi ikke.

Derimod tror Dansk Folkeparti, at regeringen og forligspartierne med dette forslag fjerner virksomhedernes incitament til at hyre såkaldt svag arbejdskraft. Man tænker sig nok om en ekstra gang, inden man hyrer en medarbejder med f.eks. en dårlig ryg, en kvinde i den fødedygtige alder eller lignende i sin virksomhed. Og det virker mærkværdigt, når forligspartierne så ofte taler om det rummelige arbejdsmarked. Man skal i hvert fald ikke bilde sig ind, at lønmodtagerne ikke vil blive ramt af dette forslag.

Sidst, men ikke mindst, kunne jeg godt tænke mig at se, hvordan et forslag som dette står mål med regeringens erklærede iværksætterpolitik. Værsgo, her er lige en ny økonomisk byrde til de små virksomheder, der skal hyre deres første medarbejdere; et skridt, der i forvejen er meget, meget svært at tage.

Dansk Folkeparti støtter ikke det fremsatte forslag.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Nu fik jeg det jo at høre i fru Colette Brix's ordførtale, nemlig det, jeg forsøgte at forklare fru Colette Brix, da jeg var oppe som ordfører.

Fru Colette Brix siger, at for den lille virksomhed med to ansatte kan det ikke betale sig at forsikre sig, når de nu aldrig er syge. Nej, men det er jo også her, virksomheden virkelig er sårbar, for hvis de løber ind i en alvorlig sygdom, hvor de pludselig skal til at udbetale for 14 dages fravær, måske for begge medarbejdere, så koster det på bundlinjen for den lille virksomhed, og det må fru Colette Brix være fuldt ud klar over, hvis hun selv er selverhvervende. Nu kan det betale sig, fordi præmien bliver billigere.

Jeg vil gerne høre fru Colette Brix, om det ikke er rigtigt, at det i det tilfælde bliver en bedring for den virksomhed, som ikke har det store sygefravær, men som bliver ramt af, at en medarbejder bliver alvorlig syg. Nu kan det betale sig for dem at være forsikrede, nu er det ikke så dyrt mere.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg tror, at med det her forslag er der mange små arbejdsgivere, der vil sætte et spørgsmålstejn ved, hvem de ansætter i deres lille virksomhed. Med det her forslag vil man måske også gå lidt mere til den, der skal ansættes, og spørge: Har du sådan lidt migræne; har du sådan et eller andet hver måned; har du sådan nogle småsygdomme; er dit helbred sådan rigtig godt? For det bliver man simpelt hen nødt til.

Og så vil jeg også godt sige til fru Irene Simonsen, at fru Irene Simonsen jo godt ved, at når man forsikrer sig, forsikrer man sig jo netop, fordi man ved, at der er en eller anden risiko for, at ens medarbejder kan blive syg. Derfor er det, man tegner en forsikring. Hvis man ved, at alle ens medarbejdere aldrig er syge og ikke har nogen sygedage, er det da klart, at man ikke går hen og forsikrer sig. Så siger man, at den forsikring behøver man ikke.

Men det er jo klart, at de små virksomheder, som har en ansat, som er lidt svag, har en forsikring, og de betaler 70 pct. af den, og staten betaler 30 pct. Anderledes kan det ikke være.

Kl. 12.00

Lars Barfoed (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi stærke tilhængere af forsikringsordningen for selvstændi-

ge erhvervsdrivende, så de har mulighed for at få refunderet sygedagpenge i de første 2 uger af medarbejderens sygeperiode. Derfor har vi også under forhandlingerne om finanslovsforslaget afvist forslag fra andre partier om helt at afskaffe denne ordning. Vi synes, ordningen skal bevares som en god og fornuftig ordning netop designet til de mindre arbejdsgivere, der kan blive lettet for nogle omkostninger i forbindelse med medarbejderes sygdom.

Men som et led i den nødvendige finansiering af de mange positive tiltag, der er i finanslovsforslaget for 2004, har vi også tiltrådt, at der sker denne mindre tilpasning af ordningen. Den vil indbringe en besparelse på ca. 50 mio. kr. årligt, og samtidig vil præmien til forsikringsordningen falde. For nogle arbejdsgivere vil der blive tale om en besparelse, nemlig hvis de har et lavt sygefravær i virksomheden, men for andre vil der naturligvis, hvis de har et højere sygefravær, blive tale om en øget omkostning.

Alt i alt finder vi imidlertid, at der er tale om en afbalanceret besparelse især som sagt i forhold til det samlede finanslovsforslag, der indeholder en lang række positive elementer. Det Konservative Folkeparti kan på dette grundlag tiltræde lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Puha, jeg blev glad, da hr. Lars Barfoed sagde, at det var i et led i forhandlingerne. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Lars Barfoed: Var det da på tale, at den her ordning sådan helt skulle nedlægges? Var det på tale, at arbejdsgiverne skulle betale endnu mere, og er det sådan, at De Konservative har været ude at holde nettet lidt under? Det spørgsmål kunne jeg sådan set godt tænke mig at stille hr. Lars Barfoed, for jeg blev da glad for at høre, at man har gjort noget her, og at man gerne vil have, at de små selvstændige skal have deres sygeforsikring. Det er vi jo helt enige i.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil da gerne sige til fru Colette Brix, at begge regeringspartier, både Det Konservative Folkeparti og Venstre, under forhandlingerne har været enige om at afvise besparelsesforslag fra anden side om helt at fjerne denne ordning. Men der har været partier, som i deres oplæg til finanslovsforhandlingerne har fremsat forslag om

en fuldstændig afskaffelse af ordningen, men det har regeringen altså afvist.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Så vil jeg godt spørge De Konservatives ordfører: Hvis nu det viser sig, at det ikke hjælper, at man laver den her karensdag for små selvstændige, og man laver nogle statistikker og ser, at sygefraværet ikke er faldet – det, man gik efter, fik man ikke – vil Det Konservative Folkeparti så være med til at gå ind og forsøge at få ændret det, så de små selvstændige heller ikke har den karensdag?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg må sige, at fru Colette Brix ikke har hørt mig i min ordførertale i dag argumentere for dette forslag på grundlag af, at hensigten er at nedbringe sygefraværet.

Jeg sagde, at forslaget skal ses som et finansieringselement, fordi der indkommer en besparelse, og det er derfor, forslaget indgår. At det så også kan have den effekt, kan vi håbe på, altså at det fører til et lavere sygefravær, fordi man bliver mere opmærksom på, hvilke positive og forebyggende ting man måske kunne gøre i sin virksomhed for at nedbringe det korte sygefravær. Det ville da være godt. Men det er et finansieringselement, som indgår i det samlede finanslovsforlig, og derfor kan der ikke rokkes ved det, heller ikke hvis statistikkerne måtte vise, at det ikke også har den positive effekt, at sygefraværet bliver nedbragt.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Det kan godt være, at det lyder lidt underligt, men jeg vil godt have bekræftet, at det her forslag så handler om én ting, nemlig om kroner og øre. Der skulle noget finansiering til, og så fandt man et område, hvor man tog nogle penge. Det handler ikke så meget om, at man skal nedbringe sygefraværet ude i de små virksomheder. Det her handler om kroner og øre.

KI. 12.05

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Så lykkedes det igen at blive forvirret på et rigtigt, rigtig højt plan. Jeg troede, det var sådan, at når regeringen fremsatte forslag her i Folketinget, så var man enig om forslagene, man var

enig om, hvorfor forslagene blev fremsat, og man var enig om at stemme for det samme.

Når jeg læser bemærkningerne til det her lovforslag, taler det udelukkende om incitamentet til at nedbringe sygefravær ude i de mindre virksomheder, og nu siger hr. Lars Barfoed: Det er ikke derfor, man vil stemme for det her forslag, for det tror man slet ikke på.

Tror hr. Lars Barfoed ikke på det, som ministeren skriver i bemærkningerne til lovforslaget? Selve forslaget fylder jo ikke andet end en enkelt side, og resten handler simpelt hen om at forklare, hvordan det her nu skal være med til at øge incitamentet til at nedbringe sygefraværet ude i de mindre virksomheder. Er der nu igen konflikt imellem regeringspartierne?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt udtrykke respekt for hr. Lars Barfoed for at gå op og sige, at o.k., der var en forhandling, og det her var ikke noget, Det Konservative Folkeparti var vild med, men der skulle nogle penge ind, og i den sammenhæng, fordi der skulle nogle penge ind, var det så noget, man kunne acceptere.

Kan man på den baggrund kalde det en slags skat på mindre virksomheder?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Sagt til hr. Søren Søndergaard: Her er ikke tale om en skat. Her er tale om, at staten fremover yder et mindre tilskud til en ordning og dermed opnår en besparelse.

Der er, må jeg også sige, fuldstændig enighed i regeringen om forslaget. Det er et forslag, som indgår som en finansiering og er et finansieringselement i det samlede finanslovsforslag. Det var det, jeg hæftede mig ved. Det er også derfor, at jeg må afvise at love at lave om på det senere, hvis statistikkerne viser, at det ikke fører til et lavere sygefravær, for den besparelse må vi holde fast i som et afbalanceret finansieringselement i den samlede finanslovs pakke.

Men jeg er fuldstændig enig i de bemærkninger, beskæftigelsesministeren har gjort i forbindelse med lovforslagets fremsættelse, at det formentlig vil føre til et lavere sygefravær, fordi der bliver et større incitament til at se på forebyggende foranstaltninger i de mindre virksomheder, der kan nedbringe sygefraværet. Det håber vi da alle sammen også bliver resultatet af det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

SF støtter forslaget af to grunde, dels på grund af incitamentet til at nedbringe sygefraværet, dels fordi det er et led i finansieringen af en finanslovaftale, som vi er med i. Derfor kan vi anbefale forslaget til vedtagelse.

Jeg skal også på vegne af Det Radikale Venstre sige, at de kan anbefale forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Det her forslag er jo, som det er blevet sagt, et led i den aftale, som de fleste af Folketingets partier indgik for at finansiere aftalen om Det Kongelige Teater. Aftalen om Det Kongelige Teater var en god aftale, som vi er glade for at være med i. Enhedslisten vil som konsekvens heraf også stemme for det her forslag.

Men jeg vil også godt tilføje, at vi stemmer for det her forslag om finansieringen uden den store begejstring. Vi vil gerne medvirke til at øge arbejdsgivernes betaling til sygedagpenge for på den måde at understrege deres ansvar for at sikre et godt arbejdsmiljø, men vi ville godt have gjort det på en anden måde.

Efter vores opfattelse ville der have været mere perspektiv i at gøre det obligatorisk for alle arbejdsgivere at være med i en forsikringsordning, som de så selv kunne betale fuldt ud. På den måde kunne vi reducere risikoen for, at nogle arbejdsgivere spekulerer i at holde enkelte eller grupper ansatte, som har en større sygdomsrisiko end andre, ude fra arbejdsmarkedet. Vi håber, der på et senere tidspunkt kan skabes flertal for en sådan ordning, men vi vil naturligvis under de givne omstændigheder stemme for det her forslag.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil godt stille et spørgsmål til hr. Søren Søndergaard. Nu forestiller man sig en lille virksomhed, hvor der er tre ansatte, og der skal så ansættes nummer fire. Der kommer en dame, som ikke har været i arbejde i mange år, og som måske har lidt småproblemer. Tror hr. Søren Søndergaard, at det forslag – hvis nu den dame er ærlig, og det er de fleste mennesker jo heldigvis, det ligger til danskerne, og fortæller, at hun

måske en gang om måneden har en sygedag – eventuelt kan få en indvirkning på den afgørelse, den selvstændige træffer?

Kl. 12.10

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, det tror jeg helt afgjort. Derfor kan jeg også gentage fra min ordførertale, at det her har det problem, at vi risikerer, at arbejdsgivere kan spekulere i, eller hvordan man nu vil udtrykke det, at holde, som jeg sagde, enkelte eller grupper af ansatte, som har større risiko end andre, uden for arbejdsmarkedet. Den risiko er der helt klart i det her. Det er derfor, det ikke er en god ordning, og det er derfor, vi skal have det ændret til en lovpligtig forsikringsordning, så den mulighed ikke eksisterer.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Nu ved jeg, at hr. Søren Søndergaard normalt er en meget grundig mand. Når nu sådan et forslag er her, og man er lidt utilfreds med det, hvorfor har hr. Søren Søndergaard så ikke stemt imod det? Hvorfor har man ikke sagt til ministeren: Altså det her skal laves om, det skal ikke se sådan her ud, det er ikke klogt? Så havde man måske fået en anden forhandling i gang af det her forslag, fordi det netop skulle have set anderledes ud.

Jeg ved jo, at det her med de små virksomheder og dem, der kommer ind i dem, er noget, der bekymrer hr. Søren Søndergaard. Hvorfor har man så ikke ventet? Hvorfor alt det hastværk og lastværk? Hvorfor skal vi ikke lave nogle ordentlige love herinde, der ikke bare rammer vilkårligt og rammer de svage?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu synes jeg måske lige, at vi skal passe på med retorikken om, at det rammer de svage osv. Det, der er tale om her, er et finansieringsforslag, og den finansiering sker ved, at man pålægger arbejdsgiverne nogle omkostninger, og det har vi det ganske godt med. Så mener vi, at den måde, man pålægger arbejdsgiverne nogle omkostninger på, kan have nogle uheldige konsekvenser, og det vil vi arbejde for at få rettet op. Vi synes, at det kunne have været gjort smartere. Det er det, vi siger. Vi ville have været mere begejstrede, hvis man havde gjort det på en anden måde. Men selve det udgangspunkt, der hedder, at ar-

bejdsgiverne skal pålægges en større omkostning for at få samfundet til at hænge sammen, er vi fuldstændig enige i.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Colette L. Brix for en kort bemærkning. Det er den sidste.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Men hr. Søren Søndergaard er da godt klar over, at det drejer sig om de små virksomheder med under 5½ mio. kr. i omsætning. Hvis de har 3-4 ansatte, kan hr. Søren Søndergaard godt regne ud, hvad der er tilbage, når man har betalt produkter, varer, lønninger, feriepenge og alt det andet. Så det er de helt små. Så vi taler faktisk om de svageste små selvstændige og også dem, der kommer til, altså de nye iværksættere. Sådan er det. Det kan der ikke laves om på.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

De svageste er jo nok de syge ansatte, der aldrig bliver ansat, eller som bliver presset ud af det her eller eventuelt bliver presset til at gå syge på arbejde. Men lad det nu ligge.

Jeg synes alligevel, det er en lidt spændende diskussion. Vi havde også diskussionen om barselorloven. Vi var jo for barselorloven. Vi var for finansieringen, men vi kunne da også godt se, at der var nogle problemer med den måde, den kunne ramme mindre virksomheder på. Derfor har vi også arbejdet for en eller anden form for fælles finansiering med en central barselfond og sådan nogle ting. Der er jo områder, hvor, skal vi sige, solidaritet er at foretrække frem for individuelle løsninger. Jeg forstår, at på det her punkt vil Dansk Folkeparti også være med, måske Socialdemokratiet, jeg tror også, at SF måske vil være villig til at overveje det her. Jeg tror faktisk, det er muligt, at vi har et politisk flertal for at få det her ændret i en lidt mere solidarisk retning. Det synes jeg vi skal prøve at undersøge at få effektueret.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KD):

Da Kristendemokraternes ordfører på området, hr. Mogens Nørgård Pedersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne blot fremføre, at vi støtter det fremsatte lovforslag, som jo er en del

af finanslovaftalerne, og hvor Kristendemokraterne er aftalepart.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for den overvejende tilslutning til lovforslaget og give tilsagn om at besvare de spørgsmål, som udvalget måtte ønske at stille i den forbindelse.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af ferieloven. (Renteafkast af FerieKonto).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 13/11 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 12.15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hvor har vi en ordfører fra Venstre? Fru Irene Simonsen kommer frem. På min seddel står der en anden, men når man kender medlemmerne, er det jo ikke noget problem.

Irene Simonsen (V):

I hr. Freddy Dams fravær, som desværre ikke kunne være her i dag, har jeg lovet at læse hans tale op:

Jeg vil gerne takke de ordførere, der har støttet lovforslaget. Når regeringen nu for tredje år i træk foreslår, at renteafkastet af FerieKonto skal

tilfalde statskassen i stedet for Arbejdsmarkedets Feriefond, sker det for at bidrage til finansieringen af næste års finanslov.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke er nogen automatik i denne løsning. Det er også derfor, at regeringen vælger at fremsætte et forslag, der kun forholder sig til et år ad gangen.

Når regeringen også i år foreslår, at renteafkastet skal tilfalde statskassen, er det ud fra en vurdering af, hvordan vi synes, at pengene kan anvendes bedst muligt.

For Feriefonden betyder det, at indtægtsgrundlaget for 2004 bliver reduceret, men Feriefonden har fortsat midler til at fortsætte sin virksomhed, også i 2004.

Hvis lovforslaget giver anledning til uafklarede spørgsmål, er jeg sikker på, at disse vil kunne afklares under udvalgsbehandlingen.

Venstre indstiller lovforslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har et generelt spørgsmål, som jeg mener kan besvares af fru Irene Simonsen, selv om jeg ved, at fru Irene Simonsen er her som stedfortræder for hr. Freddy Dam i den her sag. Det drejer sig sådan set om, hvornår det her forslag kom på finansloven.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Irene Simonsen? (*Ophold*). Vi går videre med hr. Ole Vagn Christensen som ordfører.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Men jeg har en kort bemærkning ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det er lidt utraditionelt, men lad gå.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg håber, at formanden har forståelse for, at fru Irene Simonsen var stærkt optaget af at samtale med sine partnere og derfor ikke fik fat i det spørgsmål, som jeg stillede.

Og det, det drejer sig om, er: Hvornår blev det her forslag indført i finansloven?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker fru Irene Simonsen ordet, ellers er det hr. Ole Vagn Christensen som ordfører? (*Ophold*). Så er det hr. Ole Vagn Christensen som ordfører. Det blev alligevel sådan. Livet går ikke altid, som man regner med.